

IN NOMINE SANCTÆ, ET INDIVIDUÆ
TRINITATIS
PATRIS, ET FILIJ, ET SPIRITUS SANCTI.

Mexicanæ Provinciae usum. Ideoque statuit, ac præcipit hæc Synodus, ut Catechismum prædictum secum habeant illi, quibus docendi Christianæ Doctrinæ summam in Ecclesijs, Scholis, ac puerorum Collegijs cura injuncta est, eoque utantur sub pena Excommunicationis majoris, non obstante quacumque in contrarium consuetudine. Episcopi etiam admonentur, ut quam primum Catechismum hunc in eam Indorum linguam transferri faciant, quam singuli in suis Diocesibus usitatiorem noverint. Translationibus vero de Episcoporum consensu emissis, eamdem cum Catechismo originali, autoritatem Synodus tribuit, prohibens sub eadem Excommunicationis pena usum omnium aliarum, quæ ante prodierunt, vel post hoc Synodi decretum aliter prodibunt, quam est præsenti Constitutione sancitum. Non tamen propterea exclusum volumus Catechismum Summi Pontificis autoritate consecutum, aut ab alijs inferioribus autoritatem habentibus, in posterum confidendum.

*Conc. Remens,
c. 15. & Linen-
se 3. ad. 2. c. 6.*

*In cap. Bapti-
zando, in cap.
non licet de ob-
se. dñi. 4. Conc.
For. Julij pre-
fot. ad finem, &
Mogunt. c. 45.
& Guadix tit. 6.
conf. st. & Gra-
nat. ubi sup. &*

Curati omnes, tam Seculares, quam Regulares in Tabella adscriptum apud se retineant, Doctrinæ Christianæ contextum, videlicet, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum Apostolorum, Antiphonam, Salve Regina, duodecim Articulos Fidei, decem Legis Divinae Praecepta, quinque Ecclesiæ Mandata, septem Fidei Sacra menta,

sep-

septem Capitalia vitia. Quæ omnia, non tam in inter Missarum sollemnia recitari faciant, singulis Dominicis Adventus, & a Dominica Septuagesima, usque ad Dominicam Passionis inclusive. Hæc enim scipiis repetita commemorationis, nostræ Fidei initia nostre figet memorie. Quapropter Curati quoties id negligenter omisserint, pondo tribus multentur, fabricæ illius Ecclesiæ, cuius ipsi curam gesserint, applicandis.

*Secundum quod de novissima æ Catechismo
In Catechismo, titulus Fidei, capitulo 4.
§. III. Cura Parochorum in tradenda, & explananda Doctrina.*

QUÆ vero frustra Doctrina, memoria retinetur, nisi ex ea quisque intelligat, quid sibi ad salutem sit necessarium, quid credere, quidve operari oporteat; Tridentini Concilij autoritatem hæc Synodus sequuta, in virtute Sanctæ Obedientiæ Curatis mandat; ut omnibus diebus Dominicis, ipsi per se, aut si legitimo teneantur impedimento, per Viros idoneos Ordinario probatos, Christianam Doctrinam tradant, atque exponant ad eam formam, & rationem, quibus dispositus est Catechismus per hanc Synodus approbatus, atque in hoc munere exequendo unius horæ spatium infusant. Habeant etiam singuli Curati prædicti in suis parœcijs tabulas, quibus servi, famuli, & pueri, duodecim annorum ætate minores, nomina sua professi inscribantur, eorumque parentes, ac Dominos itidem Curati moneant, quatenus ad Christianam Doctrinam edificandam prædictos mittant, cum primum statuta hora, sono campanæ proprio ad id munus assignato, ad Ecclesiam con-

*Syn. de Quirog.
in princ. & Li-
menfe 3. ad. 2.
cap. 4.*

*Seff. 24. cap. 4.
de Reform.*

*Guadix tit. 2.
conf. 6. & Syn.
de Quirog. conf.
41. in fin. & Li-
menfe 3. ad. 2.
c. 4. & Milan. 5.
fol. 708. Vers.
ad vero quoq.
pulus.*

Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath.

*Milan. 1. tit. de
Predicat. Verbi
Dei, Compostel.
adit. 3. c. 2. &
Milan. 5. titul.
que ad predica-
tion. Verbi Dei,
&c. fol. 707.*

4 *Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath.*
quibus plebesibi commissæ Doctrina salutari, ita
pascantur, ut Christo Pastori bono semper inhæ-
rent. Quod optime perpendens Sacrosanctum Tri-
dentinum Concilium statuit, ac decrevit, omnes
Episcopos, & alios Ecclesiarum Prælatos teneri, per
se ipsos, si legitime impediti non fuerint, ad prædi-
candum Evangelium Dei, si vero legitime impediti
contigerit, idoneos viros assumere debeant, ad præ-
dicationis munus salubriter exequendum. Quam
obrem hæc Provincialis Synodus, autoritati Concilij
Tridentini, & veterum Patrum innixa, Episco-
pos, & alios Provincie Mexicanæ Prælatos in Do-
mino cohortatur, ut in hanc curam toto pectore in-
cumbant, ac Greges sibi commissos, ipsimet, præser-
tim in Ecclesia sua, verbo Dei pascent. Sin autem se
interdum vere impeditos cognoverint, per viros
idoneos ex prescripto ejusdem Concilij sibi eligen-
dos, hoc munus studiosissime Populo præstent.

§. II.

*Parochi verbum Dei annuntient omnibus Dominicis, &
festis diebus.*

Paroche vero, & Curati, qui in dispensando sub-
ditis verbo Dei, coadjutores Episcoporum
*Conc. Trid. Sess.
25. cap. 2.*
sunt, juxta Concilij Tridentini Decretum, Domini-
cis saltem diebus, & festis sollemnibus oves sibi com-
missas pro earum sensu, & intelligentia salutaribus
verbis pascant, docendo ea, quæ ad salutem sunt
necessaria, eis itidem annunciando, quæ vitia decli-
nare, quasve sectari virtutes oporteat, ut pœnam
eternam evadere, & ecclœstem gloriam consequi va-
leant.

*Milan. 1. & 5.
ubi sup. fol. 707.
& Coadic. tit. 1.
conß. 1. & Gra-
nat. ubi sup. de
Sum. Trin. & de
offic. Reuerien.*

Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath.

5
leant. Id vero Parochi, & Curati prædicti per se
ipsos præstare debeant; sin minus ab Ordinario com-
pellantur, quod si legitime impediti fuerint summo
studio invigilant, ne deflent Ministri idonei ad id
muneris adimplendum; ut autem prædicationis usus
perpetuo conservetur, & in dies magis, atque ma-
gis cum fructu animarum accrescat, ijs, qui prædi-
candi officio funguntur, regulas proxime annotatas
hæc Sancta Synodus observandas proponit.

§. III.

*Concionatores Scripturam Sacram juxta sensum Ecclesie
interpretentur.*

Prædicatores verbi Dei juxta Concilij Tridentini
præceptum, Scripturam Sacram interpreten-
tur eo sensu, quem Sancta Mater Ecclesia, & una-
nimis Sanctorum Patrum consensus comprobavit,
nec prudentiae suæ innixi Scriptura vim faciant, ad
singulares, novos, & pro suo arbitratu excogitatos
sensus eam detorquent, nec quidquam ab Eccle-
sia, aut probatis Ecclesiæ Doctoribus alienum
proferant.

*Conc. Trid. Sess.
5. cap. 2.*

Vide Conc. citata supra.

§. IV.

Semper ex Evangelio Mysterium aliquod exponant.

Mysterium aliquod Fidei semper exponant ex
aliquo Evangelij loco, argumento desumpto,
ut auditores frequenter Dei verbum audiendo faci-
le percipiant, quæ sibi ad salutem maxime sunt
necessaria.

ibidem

D. 2

§. V.

Auditorum captui sese accommodent.

Difficilibus, & inanibus quæstionibus prorsus abstineant, ne se ipsos ostentare magis, quam Christum prædicare videantur, sed ad ea, quæ pro cuiusque gradu, qualitate, conditione magis excedunt, auditores exhortentur, eosque facilitoribus, & convenientioribus medijs ad hæc consequenda studiosissime instituant.

Quomodo Episcopos, & Magistratus admonere debeant.

Episcopos, aliosve Prælatos, & Magistratus cives cum offensione auditorum, ne acerbe objungent, sed si quid in illis dignum reprehensione invenient, privatum potius eos admoneant, Populum vero, juxta dictum Apostoli, præpositis suis etiam discolis, obedire cohortentur.

Cautio, & charitas servetur in reprehendendo.

In reprehendendis vitijs cauti sint, nec quemquam tacite, aut nominatim insectentur, sed potius ita se gerant, ut pietatis, & charitatis solum studio, non peculiari alicuius odio adductos, id facere omnes intelligent.

Doctrinam confirmant exemplo bona vita.

Deuina Doctrina, quam docent, ut efficacior sit, non minus vita, & exemplo, quam ser-

mone comprobetur, ne quod verbis afferunt, motibus impugnent, & dum alijs prædicant, ipsi reprobi efficiantur.

DE DOCTRINA CHRISTIANA

RUDIBUS TRADENDA.

Doctrina Christiana uniformiter doceatur ad normam Catechismi Concilij Autoritate dispositi.

Christus Pastor bonus dimisit nonaginta novem in montibus, ovem unam perditam querens. Judæorum vepribus laceratus est, ardente amore flagrans pro suis oibis mortem obivit. Quo sane exemplo Pastores alios, quibus sui gregis cura demandata est, satis docuit, quantum de ovium salute deberent esse solliciti, illarum in primis, quæ lanæ debiles, ac derelictæ cum sint, majori indigent Pastoris adjumento. Id igitur sibi proponens hæc Sancta Provincialis Synodus, propter rudium multitudinem pene innumerabilem in his Indiarum partibus degentium, summo studio providere curavit, ut Pueri, Servi, Indi, & omnes alij cujusvis ætatis, & conditionis elementorum Fidei ignari, Christiana Doctrina instruantur, ne parvuli patientes painem, frangentis defectu pereant. Quia vero maxime oportet, ut Sacra Doctrina in omnibus sibi cohaerens, ad unam etiam prescriptam formam tradatur Catechismus, quo eorum, quæ quisque scire debet, brevis, ac facilis summa continetur, ab eadem Synodo probatus, ordineque dispositus est, ad totius

Catechisi. Pij V.

*Ex Conc. Trid.
Sess. 24. c. 7. de
Reform. & Sess.
25. in fine, &
Tolet. ubi supr.
ad. 3. cap. 5. &
Limenst. Concil.
3. ad. 2. c. 3. &
ad. 4. c. 17.*

LIBRI PRIMI.

TITULUS I.

De Summa Trinitate, & Fide Catholica.

DE FIDEI PROFESSIONE.

§. I.

Fidei professio ad normam constitutionis Pij IV. ab ijs omnibus fiat, qui beneficia deinceps obtinebunt.

Ex Concil. de Guadix in prin. & Granat. tit. de sum. Trin. & Fide Cath. Tolestan. & Cöpofelan. 1566. ad. 1. in princ. Milan. 1. in princ. Symd. de Quirgo in pramio, & Provin. ejusdem ad. 2. cap. 1. & Litemense 2. in princ. cip.

Milan. 1. in princ. & Granat. ubi supra, & Provincial. de Quirgo ad. 3. cap. 11.

FIDES, Janua illa nostræ salutis, sine qua Deum invenire, & invocare, Deo servire, & placere nullus in hac vita potest, quam CHRISTUS docuit, Apostoli prædicaverunt, Sancta Romana Ecclesia tenet, & proficitur, primum fundamentum est, cujus totius Christiani ædificij fabrica inititur. Igitur, ut hæc Indiarum Occidentalium Ecclesia, tanquam novellum germen plantata, spurijs vitorum, errorumque propagimbris resecatis, firmissimas agat radices, & abundantia divinæ gratiæ flumine irrigata, Cœlestè illud, quod Deus dat, sumat incrementum, ac dignos vitæ æternæ fructus ferat, Sacrosancti Concilij Tridentini autoritate suffulta, Provincialis Mexicana Synodus, quam suæ Congregationis initio præstitit, Catholicæ Fidei professionem renovans, statuit, ac præcipit; ut omnes iij, qui in posterum beneficia Ecclesiastica quæcumque obtinebunt, infra duorum mensium spatium, a die aedictæ professionis, & qui in Synodus Diocesanam con-

ve-

Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath.

3

venire debent in ea Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, nec non Episcopi in prima Synodo Provinciali, cui primum postquam electi fuerint interesse contigerit, publicam Fidei professionem facere, & Romanæ Ecclesiae obedientiam jurare, & spondere teneantur, ad formam in constitutione fel. record. Pij Papæ IV. præscriptam; quam constitutionem singuli Episcopi in suis Diocesibus, quo citius fieri potuerit, publicari procurent, a cuius publicatione post sex menses elapsos, nullus in Rectorem, seu Cancellerium alicujus Universitatis, vel Scholæ eligatur, aut ad Doctoralem, seu Magistralem gradum, in quacumque facultate promoveatur, nec ad publice, vel privatim litteras dōcendū, etiamsi regularis fuerit, admittatur, nisi prius ad prædictæ constitutionis formulam juramentum, Fideique professionem emiserit. Sic enim fiet, ut jacto Fidei Catholicæ fundamento, quod supra structum fuerit, doctrinæ aedificationum firmum, ac stabile perseveret.

DE PRÆDICTIONE VERBI DEI.

§. I.

Tam Episcopi, quam Parochi verbum Dei per se ipsos prædicens, ex Tridentini præcripto, nisi legitimo sint impedimento obnoxij.

Precipuum Episcoporum munus est docere Populum Evangelium Dei, quos tanquam Apostolorum Successores, ea maxime cura exercere debet, ut recte, pureque tractent verbum veritatis, ac formam habeant sanorum verborum,

Cap. Inter categ. rā de offic. Ordī. Concil. Trident. Sess. 5. c. 2. & Sess. 24. cap. 4. de Reform.

D

qui-

In Bular. Apol. Bula 107. pag. 634.

Pius IV. Bula 101. pag. 621. Mil. 1. in princ. & 3. Concil. fol. 587. Verbo qui: cumque, & 4 f. 610. & 5. in princ. fol. 703. tom. 5. Concilie- rum.

10 Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath.

vocabuntur. Si qui vero Heri, aut Domini bis admoniti servos mittere neglexerint, quoties id omisserint, pondo unum persolvant, quod denuntiatori, & fabricæ Ecclesiæ, in qua id contigerit, applicetur, cuius poenæ tunc sufficiens erit executio, si Curatus, aut is, qui Doctrinam Christianam tradit, delinquentem a se admonitum Fidem fecerit. Hispanis autem, & servis Ætiopibus, ijs etiam, qui ex altero parente Ætiope nascuntur, & Chichimechis Doctrina Christiana, lingua Hispanica, tradatur; Indis vero propria sua materna.

§. IV.

Id etiam Ludi Magistri exequantur.

Mexic. I. c. 3. §.

1. Guadiz tit. 6.

conf. 50. & 51.

Milan. I. tit. de

Judi Magistris,

& tit. de Fidei

initijs, a Paro-

cho tradendis.

Tolet. ac. 3. c. 5.

& Grand. de Sum.

Trin. num. 2. &

4. & de offic. re-

Boris n. 12. &

de Magistris.

& Syn. de Qui-

roga conf. 42. §.

1. & §. fin.

UDI Magistri studeant, pueros cum primis lit-
terarum rudimentis Doctrina, Christianis mori-
tribus imbuere, quibus ad id præstandum jubetur,
ut singulis diebus pueros alta voce recitare faciant
Fidei initia, sudemque illis explicit ad ordinem
in Catechismo ab hac Synodo constitutum; quoties
vero id negligenter omisserint poenæ duorum pon-
do subjaceant, Hospitali, domo, ac denuntiatori
et quis partibus applicandorum.

§. V.

Parochi Scholarum erectionem promoveant.

Conc. Mogunt.

c. 45. & Limeu.

3. act. 2. cap. 6.

& 43.

Indorum Curati, tam Seculares, quam Regulares
omni diligentia procurent, ut in illis oppidis,
pagis, seu vicis, in quibus ipsi resident, Scholæ insti-
tuantur, ubi Indorum pueri legere, & scribere di-
scant, Christianæ Doctrinæ documenta accipiant. His.

¶

¶

pa.

Lib. I. Tit. I. de Sum. Trin. & Fide Cath. 11

panamque linguam doceantur. Id enim maxime con-
veniens est ad Christianam, ac civilem eorum insti-
tutionem. Admonentur tamen Curati, ne has Scho-
las erigendi prætextu, Indorum operis ad ligna fe-
rendum, & alios suos proprios usus abutantur. Quod
si fecerint, a Praelato puniantur, & ad restituendam
Indis justam laborum suorum mercedem com-
pellantur. De quo latius infra titulo de injurijs, &
damno dato.

§. VI.

Curent Parochi, ut in metallorum fodinis, atque ergastu-
lis detenti Doctrinam Christianam edoceantur.

Mexic. I. c. 19.
§. 4. Conc. Mi-
lan. 5. fol. 787.
Verf. nulla eß
amplior.

SUNT Pleraque hujus Provinciæ loca, in quibus
permulti servi vinculis ferreis constricti, per
multique Indi metallorum fodinis, & ergastulis in-
clusi tenentur, qui necessaria ad salutem Doctrina
destituuntur, non sine magno conscientiæ eorum,
qui eos sic constrictos tenent, detimento, ac dolo-
re Episcoporum, quorum Pastorali solitudini in-
cubit, oves pascere, & earum saluti prospicere.
Cupiens igitur hæc Sancta Synodus huic tam gravi
incommmodo occurre; Episcopis, seu Prælatis, ad
quos pertinet, maxime commendat, ut his afflictis,
ac spirituali cibo egentibus, opportunum præstent
auxilium. Præcipit etiam fodinarum, & ergastulorum
Dominis, ut servorum suorum saluti consulant, ne
eos spirituali bono privent, quos ipsi ad temporalem
tantum utilitatem detinent.

F

§. VII.

Ne etiam mancipia adhuc infidelia aurifodinis applicentur, nisi Doctrinam Christianam addidicerint, & Sac. Baptism. reperirent.

JUBET præterea hæc Synodus quibuslibet hujus Provinciæ personis, ne si paganos servos emerint, fodinis, sive ergastulis prædictis ante includant, quam Fidei Christianæ documentis instructi, Sacro Baptismatis fonte abluantur. Quod si fecus fecerint, suorumque servorum spirituali saluti impedimento fuerint, pro tam immani in Deum perpetrato scelere, gravem in eos animadversionem Prælati exerceant.

DE SACRAMENTIS DOCTRINÆ CHRISTIANÆ IGNARIS NON ADMINISTRANDIS.

§. I.

Ad Baptismum nullus admittatur, nisi Doctrinam Christianam bene calleat.

Vide infra tit. de Baptismo §. 4.
Guadix tom. 2.
conf. 6. & Syn.
de Quiroz conf.
1.

CUM plerique, Fidei documenta, ac vim, & rationem Sacramentorum ignorant, quaque debeant animi dispositione ad Sacraenta accedere non intelligentes, eadem infrauctuose suscipiant: quo sit, ut Christiano charactere insigniti, Christianum institutum minime teneant. Ne hoc malum latius manaret, statuit hæc Synodus, ut nullus Curatus, sive Secularis, sive Regularis, Sacramentum Baptismi adultis tribuat, si prius Fide Catholica instructi non fuerint, aut saltim lingua sua familiari non didicerunt Orationem Dominicam, Symbolum

Apo-

Apostolorum, decem Præcepta legis, ac de peccatis suis aliquod doloris signum præbeant. Quod ut melius fiat, Parochi ante quam adultos, temporibus statutis Titulo de Baptismo, & ejus effectu, Sancto Baptismate intingant, qui, & quam sint idonei Baptismum suscepturn, Episcopo, seu ejus Vicario, ubi commode fieri poterit, notum faciant. Parochis etiam præcipitur, ne quemquam Hispanum, Indum, aut servum ad Benedictionem nuptialem admittant, nisi prius illum, qui est matrimonio conjungendus, horati fuerint, ut Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Antiphonam Salve Regina, Symbolum Apostolorum, Fidei Articulos, Præcepta Decalogi, Præcepta Ecclesiæ, septem Sacraenta, ac septem Vitia capitalia, si ea ignoraverit, quam primum dicat, alioquin arbitrio Ordinarij punietur. Curatus autem si fecus fecerit, tria pondo persolvat, quorum partes duæ Parochiæ contrahentium, tertia vero de-nuntiatori applicetur; injungitur quoque Confessoriibus, ut diligenti studio poenitentes examinent de Doctrinæ Christianæ cognitione, eosque admoneant ad eam capessendam.

DE IMPRESSIONE, ET LECTIONE LIBRORUM.

§. I.

Ne Liber ullus imprimatur, nisi de Episcopi licentia.

PErversa Doctrina non minus scripto, quam verbo tradita maximi solet esse documen-ti. Quapropter juxta Concilij Tridentini de-

30

F 2

ere-

Guadix tom. 2.
conf. 6.2. Synod.
de Quiroz ubi
supra.

Qui matrimonio
copulandi?

Cont. Milan. §.
fol. 708. Verf.
prime omnibus.

Idem præstetur
in Sacram. Pan-
ministrando.

Sess. 4. in decreto de editione, & uisu Sacrorum Lib. Ver. Sed, & impressoribus, & reg. 10. ex indicatore libror. & Mex. 1. c. 74. §. 1. & Syn. de Quir. roga const. 128.

cretum statuit, ac jubet hæc Synodus, ne quis imprimere, nec imprimi facere, aut de novo in vulgus emittere audeat, nec emere, vendere, aut apud se retinere cuiquam liceat, quosvis Libros ni prius examinati, probatique fuerint ab Ordinario, & de ejus licentia inscriptis, impressi, sub pena Excommunicationis ipso facto incurrienda, & quinquaginta pondo minarum pijs operibus, accusatori, & impensis hac de causa factis æquis partibus distribuendorum.

§. II.

Mexic. 1. c. 74. Mexic. 2. c. 23. reg. 7. in indice libr. prohibito- rum, & Limen. 3. ad. 3. c. 37. & Granat. iii. de Magistris n. 2. & Milan. 3. Joh. 587. Ver. Quo- rum libror. & 5. tit. Que ad fi- dei tuenda stu- dium pertinet. f. 707. Ver. Epis- copi cura.

Nihil ad Religionem pertinens Indorum idiomate vulgariter, quod non sit prius ab Ordinario recognitum.

I Isdem etiam de causis hæc Synodus sub pena Excommunicationis prohibet, ne quis inter Indos libros, sermones, tractatusve de rebus ad Religionem pertinentibus, in vulgarem eorum linguam evulget, nisi translatio vulgaris hujusmodi, prius ab Ordinario examinata probetur.

§. III.

Obscenos Libros apud se nemo retineat.

*Q*uia vero experientia compertum est ex lectio- ne Librorum, quibus Turpia, & obscena con- tinentur, morum corruptelam oriri, hæc Synodus exhortatur, ne quisquam Libros similes apud se retineat, aut ab his legi permittat, qui suæ curæ sub- stent, Libri autem veterum latinorum, quia ad lati- nę linguę usum, atque peritiam conferunt permitti poterunt, prudenti tamen adhibita cautela, ne eo- rum lectio juventuti in malum proclivi offendicu- lum paret.

DE

Vide supra Con- cilia citata.

DE IMPEDIMENTIS PROPRIÆ

SALUTIS, AB INDIS REMOVENDIS.

§. I.

Circa Indorum saltationes, ac Iudos observanda.

*U*T Indi in Fide Catholica, quam singulari Dei beneficio suscepérunt, stabiles perseverent, diligentissime cavendum est, ne illis anti- quæ impietatis vestigium ullum impressum remaneat, ex quo levi aliqua occasione desumpta, diabolice que fraudis astutia decepti, iterum tanquam canes ad Idolatriæ vomitum revertantur. Quam ob rem hæc Sancta Synodus statuit, ac præcipit, ne Indi in saltationibus, alijsque suis ludis laureati, aut alijs insignibus ornati incedant, quibus aliquam Idolatriæ speciem, suspicionemve præbeant. Cantiunculis, etiam veteres suas historias, falsaque Religionis im- pierates referentibus uti, nequaquam permittantur, sed ea solum cantent, quæ a suis Parochis, & Vice- riis fuerint approbata. Hujusmodi autem saltationes, & ludi, nec in Ecclesia, nec in occulto aliquo loco fiant, sed publice ubi eorum gestus, actiones, & verba omnibus ad sensum pateant. Neque hæc fieri permittantur in diebus colendis, nisi post Missarum sollempnia ante meridiem; post meridiem vero dum vespertinum celebratur officium, a ludis similibus cessent, ut ipsi quoque vesperarum officio intresint. Si vero contra fecerint, quam præsenti est decreto sancitum, a suis Parochis corrigantur, ut admoniti, in posterum his abstineant.

G

§. II.

Mexic. 1. c. 72. **G**ubernator etiam, & alij Catholicæ Majestatis Ministri omni studio, & diligentia provideant, ne in domibus, aut alijs, quibusvis ædificijs colloquata Idola extent, immo eadem dissolvi, ac penitus dereli faciant, excelsaque loca ubi miseræ illæ gentes dæmonibus immolabant, quæ Cœs Indi vulgo vocarunt, dejici, ac solo æquari præcipiant; ne antiquus humani generis hostis, qui semper nocendi artes querit, ullam inveniat præstine impietatis imagines, quas denuo, a gentilitate conversi callide suggerat ad decipiendum, immo ita ijs, qui jam contriti, Dia. boli laqueis, bene juvante Deo, liberati sunt, omnis Idolatriæ via intercludatur, ut gentilis infanæ prorsus oblitæ, fortæ in Christi Fide permanent.

§. III.

Vita civili, & sociabili Indi sufficiantur: Ideoque in op. p. 100 apud c. 1. pida congregentur.

Mex. 1. c. 73. & Livenç. 3. ad. 4. cap. 4.

CUM non sine magno dolore eorum, qui christianæ zeio ardēnt, in his Indianum partibus, usū, & experientia manifestum sit, in montuosis, asperissimisque locis Indos habitare dispersos, & a civili hominum congregatione remotos: quo sit, ut nec mores immanitate barbaros depontant, nec sanam Doctrinam suscipiant, nec Sacramentorum remedij juvari, & a vitijs cōcereri possint, quodque pejus est, multi adhuc Christiano charactere insigniti non sint.

Cum-

Cumque Catholica Majestas, ejus oneri incumbit, has sibi subditas gentes regimine moderari, suam conscientiam exonerare volens, insigni pietatis zelo sepe caverit edicto, ne Indi sic dispersi in solitudinibus commorentr, sed ad numerosos Populos reducti, in civili hominum congregatione vivant, nulla que tam justi mandati secuta sit executio: Id circa hæc Synodus, ad quam maxime spectat sollicite providere, ne oves immaculati Agni sanguine redemptæ aberrent, ac Dæmonum, tanquam luporum crudelissima rabie lacerentur, Gubernatores, in his partibus Catholicæ Majestatis vices obtinentes, quantum potest in Domino cohortatur, ut omni posthabito seculari impedimento, vere pio, & Christiano animo in hanc curam incumbant, & ipsi in causa sint, quomodo justissimum regium edictum ad debitum effectum perveniat; immo scientes, quam sint in die tremendi Judicio rationem Deo reddituri, toto animi conatu prædicti mandati executionem procurent. Prælatos quoque monet eadem Synodus, ut huic negotio confiendo, ex quo indigenarum convercio, ac morum hujus Provinciæ reformatio dependet, omnem operam præstant. Quod si minus fiat, nec Majestas Catholicæ juri Patronatus Regio satisfacere videtur, neque ejus Ministri effectum edicti retardantes, excusabiles sint in conspectu Dei, nec tuti in conscientia Episcopi esse possunt, si instantissime non egerint, ut tam gravi malo, graviorique in dies futuro, nullatenus remedium differatur,

**

di 2

G 2

Tl.